

видими-тѣ неговы, сирѣчъ присносущната негова сила и божественность, виждатъ са явно отъ создания мира разумѣваемы чрѣзъ твореніята. (Римл. А. 20.).

— Кое е второто ти доказателство?

— Общото съгласие на сичкитѣ народы, които са находатъ по свѣта: Защото сичкитѣ, даже и най-диваците вѣрватъ че има Богъ

— Кое е третъето?

— Вътрешното увѣреніе на нашата совѣсть, която са радва за добрытѣ дѣла, дѣто струвамы, а скърби и са смущава за злите.

— Що са разбира отъ туй?

— Разбира са че има единъ всевѣдущъ и всемогѫщъ сѫдникъ, който възнаградява добродѣтельта и наказва злото.

— Кое е четвъртото ти и послѣднъе доказателство че има Богъ?

— Броденото що имамы въ нась желаніе за едно всесъвършенно и прѣиспълнено благополучіе, което при сичко туй не можемъ да придобиймы на този свѣтъ.

— Че що произлѣзва отъ туй?

— Произлѣзва че нашыйтъ създатель, Богъ, не бы направно всѣялъ въ душитѣ ни туй желаніе, ако не щѣше да го насыти въ другия животъ съ найсъвършенно и неизмѣнямо добро, което е самъ Той Богъ. Както казва и Давидъ: „Насыщу ся внегда явиши ми ся славе твоей.“ (Пс. 15. 15).

— Що е Богъ?

— Богъ е сѫщество самосѫщно, сирѣчъ не зависи, нито е създадено отъ другого нѣкого, но сѫ-